

Nr 24.

Ankom till riksdagens kansli den 23 mars 1933 kl. 12 m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående upphörande av pensionsrätt för vissa lärare vid de högre militärläroverken.

I en till riksdagen avlåten, den 17 februari 1933 dagtecknad proposition nr 138, som hänvisats till bankoutskottets förberedande handläggning, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen besluta, att den rätt till pension, som i följd av rikets ständers beslut och Kungl. Maj:ts brev den 16 mars 1858, såvitt pensionsrätten enligt Kungl. Maj:ts med riksdagen den 10 juli 1884 fattade beslut består, tillkommer lärare vid högre militärläroverk, skall upphöra, dock ej beträffande lärare, som erhållit förordnande utan föreskrift därom att han skall vara skyldig underkasta sig bestämmelse om minskning i eller upphörande av ifrågasvarande pensionsförmån, som må varda i laga ordning meddelad.

I överensstämmelse med rikets ständers beslut vid 1856—1858 årens riksdag har Kungl. Maj:t den 16 mars 1858 förklarat, att lärare vid dåvarande högre artilleriläroverket å Marieberg, vilken i denna egenskap tjänstgjort i 20 år eller därutöver, finge efter avskedstagande från lärarbefattningen under sin återstående livstid från allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension, svarande mot hälften av den avlöning, som han i egenskap av lärare åtnjöt vid avgången från läroverket.

Sedermera har Kungl. Maj:t, i överensstämmelse med beslut av 1884 års riksdag, den 10 juli 1884 förordnat, att den rätt till pension, som i följd av rikets ständers beslut och brevet den 16 mars 1858 tillkomme lärare vid de högre militärläroverken, skulle upphöra, så vitt anginge vid dessa läroverk såsom lärare anställda officerare.

På grund av nämnda beslut anses pensionsrätt för närvarande tillkomma civila lärare vid de nuvarande högre militärläroverken, nämligen krigshögskolan samt artilleri- och ingenjörhögskolan.

Förslag har nu framställts om upphävande av oförmälda pensionsrätt. Till stöd härför har framhållits, bland annat, att lärarbefattningarna i fråga äro att hänföra till bisysslor och således tillhöra det slag av anställningar, som numera icke anses böra medföra förmån av pension.

Utskottet delar den uppfattning, som av föredragande departementschefen uttalats därom, att de från äldre tid kvarstående pensionsföreskrifter, som gälla för ifrågavarande arvodestagare, icke synas stå i överensstämmelse med de principer, vilka numera tillämpas på pensionsväsendets område. Utskottet vill därför tillstyrka bestämmelsernas upphävande och får på grund härav hemställa,

Utskottet.

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition.

Stockholm den 23 mars 1933.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD AKERBERG.

Närvarande: se anteckning å utlåtande nr 22.